

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

14304

ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԵՐ

Ե Ի

ՀԱՅ ԳԵՂՁՈՒԿԻՆ ԲԱՂՁԱՆՔԸ

ԳՐԵՑ՝ ՀԱՅԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ

1932

ՏՄԱՐԱՆ "ԱՐԱՐԱ,, ԻՆՆՏԵՔ, ՉԱԼԵՊ

891.99

Մ-99

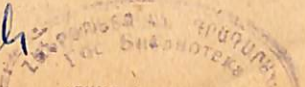
891-99
5-99

2003

Հ Ա Յ Ո Ւ Կ Ա Յ Ի Ի Ն

1. Հազար ին հայրեր, տասն եւ հինգ թուում
 Համաշխարհային, մեծ պատերազմում
 Մի դժնդակ աղէտ, պայթուեց մեր գլխում
 Տխեղծ հայուն դէմ, առանց ոգորում:
 Լսեցէք հայեր. ուշ դրէք հայեր
2. Գարուն էր եղանակը սխրալի
 Հայ ազգը հլու, սիրտը տխրալի
 Նենգամիտ թշնամին սիրտը ոխով լի
 Համակ լքում էր հայ տարր ողբալի:
 Սգաւոր հայեր. ա՛խ թախծոտ հայեր
3. Գարունը ծիծաղադէմ եւ ժպտուն
 Դէմքը բացել էր, վհիտ զուարթուն
 Հայուն միտքը բուն, թշնամուն արթուն
 Խրոխտ թշնամին, անվհեեր կանգուն:
 Յուսահատ հայեր, նարահատ հայեր
4. Կասկածը մեծ էր, վախը Ընդհանուր
 Սպառնազին թիրք, արշաւում հոն՝ ուր
 Անտեղեակ Ազգ՛մ, անյարիբ թափուր
 Սարսում էր տալիս, հայ ազգն անձնատուր:
 Անդրհուած հայեր. շըշկրած հայեր

73383-սև

5. Հորիզոն մռայլ, տեղում էր խարոյկ
Երկնաբերձ կայծեր, այրում Ազգ'մ եղուկ
Թշնամին նման, խաբեբայ վհուկ
Կարթել էրուզում, հայ Ազգ'ն անշրջուկ:
Անյեզու հայեր, համոզուած հայեր
6. Թիւրք, Քիւրտ, եւ Չէրքէզ, հմէն հաւաքոււմ
Ստրուկ հայ Ազգին, վրան արձակոււմ
Կողել, կողոպտել, ամէն օրերոււմ
Խեղճ հայու վայիւն, հասաւ էրկնքում:
Սհաբեկ հայեր. խելացիւր հայեր
7. Կատղած թրքաց զօրք, անզուսպ արշաւոււմ
Գայիս էր մինչեւ, ատամնին զինոււմ
Հոռի, բիրտ, անարգ, ձեռքերով խփոււմ
Անթիւ շերիմներ, գետին էր փոռում:
Ա՛խ անմեղ հայեր. հոշոտուած հայեր
8. Մորթուեցին մերոնք, ոչխարի նման
Արիւնի շիթեր, առուակներ դառան
Մայր ու քոյրերնիս, թշնամիք տարան
Հոյակապ շէնքեր, մոխիր վերածուան:
Ա՛խ անտուն հայեր. ա՛խ անտէր հայեր

9. Թոփեցին այրեր, բանտեր լեցրրին
Գիշերով տարին, սուրէ անցկացրին
Սյրիներ, որբեր, տունից վանեցին
Կարւան կազմելով, տարագրեցին:
Դուք զրկուած հայեր. ա՛խ լքուած հայեր
10. Խարակներ, ձորեր, մեր սպանդանոց
Սրբավայրք Դառան թատրոն զօրանոց
Մի երկսեռ ամբոխ, հազար հոգինոց
Ութ, տաս ժանտարմա, հսկում էր էնոնց:
Գլխիկոր հայեր. դուք շնչատ հայեր
11. Խփեցին ձերից, մինչեւ յերախար,
Հազարից հազիւ, մին, մնաց հիմակ
Գերի տարուեցին, բազմաթիւ կանայք
Մեծափառ դժխոհ, մեր հայ դասակարգ.
Ոտնակոխ հայեր. անդամահատ հայեր
12. Գուժկան թշնամին, մեզ տեղահանեց
Չեզ տեղ չր մնաց, հրահանգ ազդեց
Մի գուղձի կարօտ, ապրուստէ զրկեց
Անսուաղ ծարաւ, անբուտ մեզ թողեց:
Անխնամ հայեր. սովամահ հայեր

13. Մով համահարակ, տիրում էր չորս կողմ
Զկար, մին ասող, ազատուէք էս կողմ
Աչալուրջ գագան, փաթեց մեր չորս կողմ
Մացինք շաղաղուած, հիր արեան մէջ ողմ:
Ջախջախուած հայեր. արնճապաղ հայեր
14. Զարդ, թալան, տագնապ, հրկիզում, զուլում
Անհամար դիեր, գետերում լեցնում
Արիւն ու ջուրը, իրարն խառնըում
Տիգրիսն ու Եփրատ, էլ չէին խմում:
Գուք արիւն լացէք եւ միշտ ողբացէք
15. Զկար լրջախօս, վկայ, դատաւոր
Որ գուցէ ակնարկ՝մ, նետէին էն օր
Երբ գաղթուեց հայերս ընկաւ սար ու ձոր
Գացին ջարդուեցին անապատ Տէր-Զօր:
Բնաջինջ հայեր. ջախջախուած հայեր
16. Վարդանուշ, Մարիամ, Միսաքն ու Արուշ
Կոչուեցին, Ալի, Ֆաթմա ու Այուշ
Ուրիշներին նուշ, մեզի մի մի փուշ
Բայց պէտք է փրկել, կամ կանուխ կամ ուշ:
Անօգնական հայեր. մոռացուած հայեր

17. Պիթլիս, Վան, Կարին, դառաւ քիւրտիստան
Կիլիկիան իբրեւ, կոչուեց թիւրքիստան
Հապա հայոց էլ, ու՞րէ Հայաստան
Թող գա՞յ մեր սեւ բաղտ, տեսնէ դատաստան:
Անբաժին հայեր. գուղճագուրկ հայեր
18. Էսրան տարիներ, պանդուխտ շարունակ
Ընկած խեղճ հայերս, կարծես պարտքի տակ
Ոչ ապրուստ ճարել, եւ ոչ էլ վաստակ
Հմէն բանէ զուրկ, օտար Ռէժմի տակ.
Ա՛խ թշուառ հայեր. պարտատէր հայեր
19. Պէտք է միանայ, համայն հայութիւն
Կազմել մի սիրտ, մի հոգեբանութիւն
Արտորալ, սարքել, պերճախօսութիւն
Սիրել ու գրգուել, մեր հայ Ազգութիւն:
Չունահաս հայեր բարերար հայեր
20. Պէտք է միանայ, վսեմ հայութիւն
Տարրական, վեհաշուք, իւր ասող, փայլուն
Արփաւէտ ցոլքը, սիռէ հայ գլխուն
Բացուի այգ զուարթ, հորիզոն սիրուն:
Լուսաշաղ հայեր. զուրգուրալի հայեր

21. Պէտք է դըրդի, պանդուխտ հայութիւն
Ընթանալ դէպի, Հայաստան յերկրում
Մասիան ալեփատ, հին, հին դարերում
Մի շատ յիշատակ, արթնէ մեր սրտում:
Հայրենասէր հայեր. դէպ առաջ հայեր
22. Հոն է մեր յոյսը. հոն է հայրենիք
Հոն է փրկութիւն, հոն ազատ կ'ապրինք
Հոն պիտ մոռանանք, անցեալի՞ չարիք
Ասպարէզ բերել, սէր, ջանք. ու բարիք
Համամիտ հայեր. իրասէր հայեր
23. Եթէ այլ յերկիր, լինի դրախտում
Սասողեր պլպլան, ջինջ լուրթ էրկնքում
Հայաստան լինի, մռայլ վիճակում
Մենք մեր մթնոլորտ, յերկիրն ենք սիրում:
Ջարգացեալ հայեր, լուսաւորեալ հայեր
24. Եթէ այլ յերկրում սոխակներճերգում
Դիւթագէդ վայրեր, մեխակներ բուրում
Հայաստան լինի, փշալից վայրում
Մենք մեր ապառաժ, յերկիրն ենք սիրում:
Աշխատասէր հայեր. արուեստագէտ հայեր

25. Եթէ այլ յերկրում, դաշտերն մշակում
Ամրակուռ, փարթամ, շէնքեր կառուցում
Հայաստան խոպան, տրներ բարայրում
Մենք մեր հայրենի, խրճիթն ենք սիրում:
Ճարտարապետ հայեր. անխոնջ մշակներ
26. Այլ յերկրում խօսին, բազմաբարբառում
Դպրոցնում տիրէ, գերագոյն ուսում
Հայաստանում լոկ, հայ լեզու խօսում
Մենք մեր մայրենի, լեզուն ենք սիրում:
Մայրենի լեզու. մայրենի բարբառ
27. Եթէ այլ յերկրում, պերճ, շռայլ ապրում
Ջութակներ, դաշնակ, սրինգ, նուագում
Հայաստանում լոկ, մի փող մէ փչում
Մենք մեր անայլայլ, յերկիրն ենք սիրում:
Երաժիշտ հայեր. նուագածու հայեր
28. Եթէ այլ յերկրում, համադամ ուտում
Թանգ, ու հազուազիւտ, զգեստներ հագնում
Հայաստան անբուտ, զրգլեակ հագնում
Մենք մեր չքաւոր, յերկիրն ենք սիրում:
Դուք ժուժկալ հայեր. անձանձիր հայեր

29. Հոն պիտ մոռանանք, մեր ստրկութիւնն
Փրկուիլ թշնամուն, ճանկերից զրթնուն
Հոն կրնանք ձգտիլ, դէպ ազատութիւն
Ազատել փրկել, մեր հայ ազգութիւն:
Ազատարար հայեր, վրէժխնդիր հայեր
30. Պէտք է տենջանքով, միանանք իրում
Վտարել, ձգել, սրտնուս տագնապում
Գնանք դէպ անմահ, փառքի ճամբայում
Ազաանել, փրկել, թշուառ հայութիւն:
Բաղձալի հայեր. դուք հանճար հայեր
31. Լաւ պէտք է գիտնալ. հո՛ն, յաւերժական
Տեղ մըն է սթար, յերկիր՛մ պատուական
Մեր նոր սերունդին, փառք՛մ արքայական
Թափառաշրջիկ, հայոց ապաստան:
Ապրի հայ ազգը. կեցցէ Հայաստան
32. Տիպարս է թէպէտ, պարզ եւ համառօտ
Երկասիրութիւն, նման է վառօդ
Գրած ատենըս, քաշում եմ կարօտ
Տանջում է հոգիս. եւ սիրտս է խոցոտ:
Կարօտեայ հայրենիք. դուն սիրուն հայրենիք
Հայասան հայով
Հայ ազգ, գորովով
Հայկ Մորուսեան

2013

14304

